

எழில்

விலை சதம் 30

பங்குனி
1969

கவின்: 1.

காட்சி: 2.

கலை, இலக்கிய, விஞ்ஞான மாத, இதழ்

மந்திரி இரியகொல்லை பேட்டியளிச்சீரூர்!

பேட்டி காண்பவர்; 'ஈட்டி'

'வணக்கம், கௌரவ அமைச்சர் கணம் இரியகொல்லை அவர்களே!'

'வணக்- ஓய், கெதியாக விசயத்தை முடியும். பத்திரிகை நிருபர் என்றாலே எனக்குப் பிடிக்கிறதில்லை. சுத்த மோசக் காரர்கள்'

'தங்களுக்குப் பத்திரிகை நிருபர்களை ஏன் பிடிப்பதில்லையென்று கூற முடியுமா?'

'நீங்களப்பா என்னை எந்தநாளும் தாறுமாறாய்த் திட்டிக்கொண்டே இருக்கிறீயன். நல்லாய் திட்டுங்கோ. நான் உங்களுக்குப் பயப்படப் போறதில்லை'

'தாங்கள் பத்திரிகைகளின் தொடர்ச்சியான தாக்குதலுக்கு ஆளாவது எதனால் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?'

'என்னுடைய புத்தி ஒரு பவுண் விளைகிற நிலம். அதில் உருவாகிற அருமையான யோசனைகள் உங்களுக்கெல்லாம் வேசிலை விளங்குகிறதில்லை நானென்ன செய்ய?'

'அப்படியா? நல்லது. தங்களை மாணவர்களும் தான் மிகவும் வெறுக்கிறீர்களே... ஐயா!'

'அதுதானே காணும் துரோகம்! நான் காசு கொடுத்து அவங்களைப் படிப்பிக்கிறேன். அப்படியிருக்க, அவைக்கு எவ்வளவு திமிர் பாடும்'

'பல்கலைக் கழகம் பற்றி என்ன எண்ணுகிறீர்கள்?'

'அது பல்கலைக் கழகம் பா''

'தாங்கள் அந்தப் பக்கம் போய், மாணவர்களைச் சந்திக்க எப்பொழுதாவது முயன்றி சீக்கிரங்களா?'

'இதுவரையில் இல்லை. இனிப் போகும் யோசனை உண்டு. அங்கே போய் மீண்டு வருவது அவ்வளவு வேசான காரியமில்லைக் கண்டிரோ அதுகான், தலை உட்பட உடல் முழுவதையும் மறைக்கக் கூடிய இரும்புக் கவசத்திற்கு ஆடர் கொடுத்திருக்கிறேன் காதுக் துளைகளிற் சரியாகப் பொருந்தி, அவற்றை நன்கு அடைக்கக் கூடிய இரும்பு உருளைகளும் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறேன்'

'சோக்கான திட்டம். நிற்க. 'சியவச' லொத்தர் ஆரம்பித்ததன்

அந்தரங்க நோக்கம் ஏதாவது உண்டா?'

'உண்டு. மாணவர்களுக்கு லொத்தர் விற்கிறதில் பயிற்சி கொடுக்கிறதுதான் என் நோக்கம். படிப்பு முடிந்த பிறகு, பொடியங்கள் லொத்தர் விற்கிறவர்களாய் மாறுகிற நேரத்தில் இந்த அனுபவம் உதவி செய்யும்'

'அருமை. இன்னொன்று; பல்கலைக் கழகங்களில் ஆண்—பெண் கூட்டுக் கல்வியை நீக்குவதற்குத் தாங்கள் ஆலோசிப்பதாக அறிந்தேன். உண்மை தானா?'

'உண்மை உான். இதன் மூலம், பல்கலைக் கழகங்களில் பிரசவ வைத்திய சாலைகள் கட்டுவதென்ற என்னுடைய முன்னை உத்தேசம் தேவையற்றதாகிவிடும். இதனால் பல்லாயிரம் ரூபாக்கள் மிச்சமாகும்'

'தமிழ்த் தலைவர்கள் பற்றி—?'

'அவர்கள் நண்பர்கள். அவர்களிடமிருந்து ஒரு உதவி கேட்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் பகுதிகளில் வைத்து என்னைத் திறமூரகத் திட்டுங்கோ என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது சிங்களப் பகுதிகளில் எனக்கு ஆதரவு பெருகிக் கொண்டு வரும்'

'இன்னும் எவ்வளவு காலம் கல்வி மந்திரியாக இருக்கப் பிரியப்படுகிறீர்கள்?'

'நான் எடுத்த வேலை முடிய வேணும். இலங்கையில் கல்விக்கு ஒரு 'முடிவு' கட்டவேணும். அதுமட்டும் மந்திரியாயிருக்க எனக்கு நல்ல விருப்பம்'

'அப்படியே ஆகட்டும். கடைசிக் கேள்வி இது. 'தாங்கள் பிடிக்கும் முயல்களுக்கு எத்தனை கால்கள்' என்று கூறுவீர்களா?'

'இதிலென்ன சந்தேகம்? எப்பவும் மூன்று கால்கள் தான். சிலவேளை இரண்டு கால்களும் உண்டு'

'இவ்வளவு தூரம் எமது பத்திரிகைக்குப் பேட்டிதர முன் வந்தமைக்காகத் தங்களுக்கு மிகவும் கடமைப் பட்டுள்ளோம். தங்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கம்'

'வணக்கம்... வணக்கம்...'

(இது ஒரு சுற்பனைப் பேட்டி)

"எழிலின் கருத்து"

மாபெரும் அபாயம்

1948—50 ஆண்டு இடைக் காலத்தில், இலங்கையிலுள்ள இந்திய வர்சா வழி மக்கள் ஒரு மாபெரும் தவறீசை செய்தார்கள். இலங்கைக் குடியரிமை கோரி மனுச்செய்யப் பின்நின்றமையால், இவர்களில் ஏராளமானவர்கள் இலங்கை யின் சட்ட பூர்வமான குடிமக்களாகியிருக்கக்கூடிய அருமையான ஒரு சந்தர்ப்பத் தைப் பரிதாபகரமான முறையிலே வீணடித்துக் கொண்டார்கள். எதற்காக அல் லது யாரால் இவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டார்கள் என்பதையோ அல் லது அந்தக் காலத்து அரசியற் பின்னணியையோ ஆராயும் முயற்சியில் நாம் இறங்க விரும்பவில்லை. இந்தச் 'சகதியில்' இறங்குவதாற் பயனேதும் கிடைக்கப் போவதுமில்லை. ஆனால்.....

எமது கவலையெல்லாம் இதே தவறு மீண்டுமொருமுறை நடந்து விடக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிறதே என்பதில் தான். சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின்படி பெரும் தொகையானவர்களுக்கு (32000 பேர்) இந்தியக் குடியரிமை ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டு விட்டது. இதே வேளையில், 400 பேருக்கு மட்டும் தான் இலங் கைக் குடியரிமை வழங்கப் பட்டுள்ளது.

மூன்று லட்சம் பேருக்கு இலங்கைக் குடியரிமை அளிக்க அரசாங்கச் சர்ம திக்கிறது. ஆனால் இதில் வேதனைக்குரிய வேடிக்கை என்ன வென்றால், இத் தொகையின் சுமார் ஐந்திலொரு பகுதியினர் மட்டும் தான் இலங்கைக் குடியரிமை கேட்டு இதுவரையில் மனுச்செய்துள்ளார்களாம். மனுச் செய்வதற்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள கால அவகாசமோ இரண்டே இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டும் தான். இதற் கிடையில் எந்தவொரு நாட்டின் குடியரிமைக்காவது மனுச் செய்யத் தவறு பவர்கள் .. நாடற்றோராய் நடுத்தெருவிலே திக்கற்று நின்று தடுமாறப்போகின்றா் கள். தனித்துத் தத்தளிக்கப் போகின்றார்கள்.

இந்த மக்கள் யார்?

காடாய்க் கழிநிலமாய், தேடாத மேடாய் வீணேகிடந்த மலையகத்தை மாடாய் உழைத்து மணிவிளையும் அணிநிலமாய் மாற்றியமைத்த சிற்பிகள் இவர்க்ள். உயிரைக் கையிலேந்தி, உழைப்புக்கே தர்மை உரமாக்கத் துணிந்து நின்று தியாகத் தீரர்கள் இவர்கள். உடலைப் பிழிந்து, உதிரத்தைப் பாய்ச்சிப் பாடுபட்ட வீரர்கள் இவர்கள். இவர்களால்—இந்த மனித தெய்வங்களால்—தான் ஈழம் இன்று வாழ்கிறது. இந்நாட்டின் ஒவ்வொரு குடிமகனின் சதிரத்திலும் ஓடு கின்ற உதிரத்திலே இவர்களுக்கு உரிமை பராட்ட இடமுண்டு. இந்த நாட்டின் மீதுசொந்தங் கொண்டால இவர்களுக்கில்லாத உரிமை வேறுயாருக்குமில்லை.

ஆனால் இலங்கைக் குடிபுரிமைக்கு மனுச்செய்வதற்கு ஏன் இவர்கள் தயங்குகிறார்கள்? சமூகத்தில் வாழ விருப்பமின்றியா இவர்கள் மனுச்செய்யா திருக்கிறார்கள்?

அந்தமான் தீவின் அடர்ந்த காடுகளிலே அனாதைகளாகச் சென்று அடங்கவா இவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்? பாலேவனங்களிலும், பாழடைந்த பாதாளங்களிலும் சென்று பரதவிக்கவா இவர்கள் விருப்புகிறார்கள்? இந்தியாவின் சந்துகளிலும் பொந்துகளிலும் சென்று ஒதுங்கவா இவர்கள் தயாராகிறார்கள்?

இல்லை! ஒருபோதும் இல்லை!

போதிய விடயத்தெளிவு இல்லாமை, வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள். தப்பெண்ணங்கள், வழியறியாத தன்மை போன்ற காரணங்களினால் தான் மனுக்களைக் கொடுப்பதில் இவர்கள் அக்கறையற்றிருக்கிறார்கள். இவர்களைத் தட்டியெழுப்பி பிரச்சனைகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்து விளக்கி வழிவகைகளைக்காட்டி, ஆலோசனைகள் தந்து உதவி புரிய வேண்டியவர்கள் இங்குள்ள தலைவர்களல்லவா? இவர்கள் ஏன் இதைச் செய்யவில்லை? இங்கிருக்கும் தலைவர்கள்—'வருமுன் காக்கமாட்டார்கள்' 'வந்த பின்னும் காக்கத் தெரியாது' 'போனபின்பு போச்சே, போச்சே, என்பார்கள்' இப்படி ஒருமுறை 'அணிவிறவிட்டு' முடிந்ததே! மறு முறையாவது கவனம் வேண்டாமா?

மலையகத்து மக்களே! விழித்தெழுங்கள்! உங்கள் உயிர்ப் பிரச்சனையிலேயே உங்களுக்கு அக்கறை இல்லையா? பசப்பு வார்த்தைகளை—ஆசைவார்த்தைகளை—கேட்டு ஏமாறுதீர்கள். தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்களை நம்பியிருக்காதீர்கள்! இரட்டை வேட்காரர்களைக் கண்டு மயங்காதீர்கள்! உங்கள் கையே உங்களுக்கு நம்பிக்கையான துணை. எழுச்சி கெள்ள்ருங்கள்! முன்னே வாருங்கள்! ★

அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய

கண்கவர் நகைகளுக்குச்

சிறந்த இடம்:

சண்முகா ஜுவல்லர்ஸ்,

பிரதான வீதி, கல்முனை.

‘எழில்’ நாடகக் கருத்தரங்கம்

மேடை இரண்டு.

கடந்த இதழில், தமிழ் நாடக இரசிகர்கள் பற்றித் திரு. இ. இரத்தினம், திரு. இ. முருகையன் ஆகியோர் கூறியிருந்த கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்மாறானவையாக அமைந்திருந்தன.

இந்த இதழில், நாடக இரசிகர்களையும், தமிழ் நாடகங்களையும் பற்றித் தமது கருத்துக்கள் சிலவற்றை வழங்குகிறார், சிறந்த நாடக இயக்குனரும் நடிகருமான - **திரு. த. இராஜகோபாலன்**

வளமான வரலாறுகள் பல நிறைந்தது நம் தமிழ் நாடகம். ஒரு காலத்தில் பாடலாசிரியர் பட்டொளி வீசிப் பரந்த பல கலைகளில் இதுவும் ஒன்று. இடையில் அந்நியர் ஆதிக்கம், காலமாற்றச் சூறாவளிகள், நாடகக் கலையில் தாழ்வு ஏற்படக் காரணமாக இருந்தன. இந்த நலிவின் பின்னர் அண்மைக் காலத்திலே தான் வளர்ச்சி எனும் நம்பிக்கை ஒளி வீச ஆரம்பித்து இருக்கிறது. அதற்கிடையில் நாம் அவசரப்பட்டு வரையறையாக நாடகக் கலைக்கு முடிவு சொல்லுவது பொருத்தமற்ற ஒன்றாகும். எதிர்காலத்தில் இன்னும் எத்தனையோ நாடகங்களை நாம் கண்டு களிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். ஆகவே தவழும் குழந்தையின் தன்மையை சொல்லுவதிலும் பார்க்க ஓரளவு வளர்ந்த மனிதனின் தன்மையை சொல்லுவது பொருத்தமான செயலாகும்.

நாடக மண்டபம் முழுவதும் ரசிகர்களால் நிறைந்திருப்பதை வைத்துக் கொண்டோ, அல்லது அறிமுகமான அறிமுகமற்றவர்களின் பத்திரிகை விமர்சனங்களை வைத்தோ நாடக ரசிகர்களின் ரசனைத் தரத்தை எடைபோட்டு வீட முடியாது. எதை எதிர்பார்த்து ரசிகர்கள் வருகிறார்களோ அதை நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும் எழுத்தாளர்களும்

வழங்க வேண்டும். அப்போது ரசிகர்களிடையில் ஏற்படும் திருப்தியை அவர்களாலேயே அவதானிக்க முடியும். ஈழத்து நாடக வரலாறுகளில் இலவச விழா என்றால் அல்லது ‘சம்பளி மெண்ட்ஸ்’ என்றால் மண்டபம் நிறைகிறது. இருந்தாலும் கூட இரசிகர்களின் ரசனைத் தரம் திருப்தி கரமானதாக இருக்கின்றது என்பதிலும் பார்க்க ரசிகர்கள் மத்தியில் ஒரு வித மாற்றம் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதை இன்று நாம் காண முடிகிறது. பல யுக்தி முறைகளைக்கையாண்டு குறைந்த நேரத்தில் நிறைந்த கருத்துக்கள், ஒன்று சேர்ந்த பாத்திரங்கள், சிறந்த காட்சிகள் இவற்றின் உதவியுடன் ஈழத்தில் பல நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகிறார்கள். இந்த வழியை நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும், கதாசிரியர்களும் கையாண்டு பல நாடகங்களை அரங்கேற்றினால் ஈழத்து தமிழ் நாடக ரசிகர்கள் மத்தியில் திருப்தி ஏற்படும் என்பது எனது தாழ்ந்த அபிப்பிராயமாகும். மனிதனுக்கு திருப்தி ஏற்படுவது என்றால் இலேசான காரியமல்லவே?

இதுவரை அரங்கேற்றப்பட்டு வந்த நாடகங்களின் பயனாக, அண்மையில் நடைபெற்ற நாடக விழா காரணமாக, ஈழத்து ரசிகர்கள் விழிப்படைந்து இருக்கிறார்கள். வெளித்

தோற்றத்தில் மட்டும் பலாக்கனி பார்த்து மறிந்தவர்கள் சளை சனையா கவும் சுவைக்க முற்பட்டு இருக்கிறார்கள். நல்ல கதையை, பண்பாட்டுக் கருத்துக்களை, பகுத்தறியுட்டும் படிப்பினையை, களிப்பூட்டும் காட்சிகளை எதிர்பார்க்க ஆரம்பித்து உள்ளார்கள். இந்த உணர்ச்சி திருப்தி மனப்பான்மைக்கு அடிகோலும் என்று சொல்லலாம் அல்லவா?

ரீசிகர்கள் எதிர்பார்த்து வருபவற்றை வழங்கும் நல்ல நாடகங்கள் பல அரங்கேற்றப்பட்டாலும் கூட, மக்களை வேண்டாத வழியில் வழி நடத்திச் செல்லும் நாடகங்களும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஏதாவது ஒரு நிதியை அடிப்படையாக வைத்து வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகளை குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். புனிதமாகப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய கலைத் தாயை தாம் தாம் நினைத்தபடி வீமர்சனம் செய்து கொண்டு தம் இலட்சியத்தை நிறைவேற்ற ஆசைப்படுகிறார்கள். கேவலம் பணம் சம்பாதிக்க இந்த கலைத்தாய்தான் இவர்களுக்குக் கிடைத்தாளா? பாலியலை விரும்பும் இன்றைய இளைஞர்கள் இதை வரவேற்கலாம். ஆனால் அவர்களிடையே கூட இவை நிலைபெற மாட்டா? உள்ளத்

தால் உணர்ச்சியால் வளர்க்கப்படாத எதுவும் வளர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. கானல் நீருக்கு இது சமமாகும். ஆகவே நல்ல கதையால், கருத்தால், பண்பால், நல்ல நடப்பால், ரசிகர்கள் இடையில் திருப்தி ஏற்படுத்த முடியாத நாடகத்தயாரிப்பாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் தான் தாழ்ந்த ரசனைக்குரிய அம்சங்களைப் புகுத்துவதில் மோகம் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகிறார்களே ஒழிய ரசிகர்கள் அல்ல. தம் இலட்சியத்தை சொல்லிக் கொள்ள வெட்கப்படுபவர்கள் ரசிகர்களைக் குறை கூறுவது இயல்பு தானே.

கருக்கமாக ஈழத்து தமிழ் நாடகத்தில் ரசிகர்களிடையில் திருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டதாக சொல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஆர்வம் ஏற்பட்டிருப்பது நல்ல அறிகுறியாகும். இதைப் பேணிப் பாதுகாப்பது ரசிகர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் புரிந்த தயாரிப்பாளர்களினதும் எழுத்தாளர்களினதும் பொறுப்பாகும். போலிகளும், விபாபாரிகளும், ஆபாசவாதிகளும் இதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அப்படி நினைத்தால் அது அவர்களது அறியாமையாகும். அதை நினைத்து நாம் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ★

'எழில்' ஆண்டுச் சந்தா ரூபா 4 மட்டுமே!

கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் ஆகிய முப்பெருந் துறைகளையும் ஒருங்கே தரும் ஒரேயொரு ஏடு- 'எழில்'

ரூபா நான்கு அனுப்பி வைத்தால், எழில் நங்கையின் திங்கள் வதனத்தைத் திங்கள் தோறும் உங்கள் இல்லங்களிற் சந்திக்கலாமே!

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி!

க. ஜெயநாதன், மே-பா. 'எழில்'
522, காசி வீதி, கட்டுபெத்த, மொறட்டுவை.

வாழ்க்கை தொடங்கியது எப்படி?

இவ்வுலகின் முதல் உயிர்கள் யாரெனக் கேட்டால் உங்களிற் சிலர் ஆதி—பகவனென்றே, ஆதாம்—ஏவாளென்றே கூறக்கூடும். ஆனால் விஞ்ஞானிகள் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். உலகின் முதல் உயிரே ஒரு மனித உயிரா என்பது மற்றொரு கவையான கேள்வி!

இந்தப் பிரபஞ்சம் எப்படி உண்டானது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள் ஒரு முடிவிற்கு வந்துள்ளனர். ஆதியில், இங்கே 90 வீதம் ஐதரசனும், 9 வீதம் கீரியமும், மிகுதி ஒரு வீதம் ஓட்சிசன், நைதரசன், நியோன், ஆர்கன், கந்தகம், காபன், சிலிக்கன், இரும்பு முதலியனவுமாய் இருந்தன. இந்த முடிவுடன் எமது விஞ்ஞானி ஒரு விடைகாணப்புகின், பூமியானது ஆதியில் ஐதரசன் சேர்வைகளை அதிகமாகக் கொண்டிருந்திருக்கும்; உகாரணமாக, நீராவி, அமோனியா, மீதேன், ஐதரசன் சல்பைட்டு போன்றவை, அச்சுடன் கடலானது பவனம் கரைந்துள்ள திரவநீரைக் கொண்டதாகவும் இருந்திருக்கும்.

இப்படியான ஒரு உலகத்திலிருந்து உயிர்கள் எப்படித் தோன்றின? இதற்கு எளிய மூலக் கூறுகளாக ஆரம்பத்திலிருந்தவையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சிக்கற் சேர்வைகளை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்படியான ஒரு மாறுதலை மூலக் கூறுகள் அடைவதற்கு உட்புகுத்தப்படும் சக்தி (Input Energy) எப்படிக் கிடைத்திருக்கும் என்று ஒரு வினா தொக்கி நிற்கின்றது. இதற்கு, சூரிய வெளிச்சம்—குறிப்பாக அதன் ஊதாக் கதிர்கள்—கடல் நீரிற் படுவதால் அதிலிருந்து தேவையான

சக்தியை எடுத்துச் சிறிய மூலக்கூறுகள் பெரியனவாக வருகின்றன.

1952 இல், மில்லர் என்னும் விஞ்ஞானி, ஆதியில் என்னென்ன பதார்த்தங்கள் இருந்திருக்கும் என நினைத்தாரோ அவற்றைக் கலந்து பல வாரங்களுக்கு மின்சாரத் தாக்கத்தில் வைத்தார். இங்கே, மின்சாரம் சக்தி முதலிடமாகப் பயன்பட்டது. நேரம் வந்ததும் மூலக் கூறுகள் வைக்கப்பட்டவற்றிலும் பார்க்கப் பெருத்திருப்பதைக் கண்டார். உயிர் வாழும் 'ரிஸ்பூவில்' உள்ள பல மூலக் கூறுகளாக அவை இருந்தன.

விஞ்ஞானிகள் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வரினும், இத்துறையில் நல்ல விளையும் இன்னும் கிட்டவில்லை. விஞ்ஞானிகளோ சிறியளவு திரவத்துடன் சில வாரங்களே பரிசோதிக்கிறார்கள். ஆனால் ஆகிப்பூமியில் கடல் நீரானது எத்தனையோ கோடி வருடங்களாகச் சூரிய வெளிச்சத்தில் காந்திருக்கிறது. இப்படித் தொடர்ந்து கிடைத்த சக்தியால் சிறியவை பெரியவையாக, பெரியவை இன்னும் பெரியவையாக வளர்ச்சி தொடர்ந்தது..... இப்படித்தான் உயிர் வந்தது. இன்றைய சாதாரண உயிர்கள் கொண்டிருக்கும் சிக்கல்களிலும் பார்க்க எவ்வளவோ குறைவாகப் பண்டைய உயிர்களின் மூலக் கூறுகள் இருந்திருக்கும். விஞ்ஞானிகள் இதன் தொடக்கத்தைப் பூரணமாகத் தெரிந்து கொள்ளமுயன்று கொண்டிருக்கின்றனர். எனவே மூலக்கூறுகள் இணைவதால் உயிர்கள் உண்டாகக்கூடும் என்ற முடிவிற்கு வந்தால், பூமியைப்போல் பௌதீக, இரசாயன அமைப்புக்கொண்ட எந்தக் கோளத்திலும் உயிர்கள் உண்டாகலாம்.

உருவகக் கதை

'உன்னால் எண்பிக்க இயலாத கற்பனைகள் நீ கண்டு
பிடிப்பவற்றின் அடித்தளமென்றால் வாழ்க்கையின் மாயா
முடிச்சகளை அவிழ்த்துக் காட்டுவதற்கு ஏன் ஏன்
கற்பிதங்கள் அடிப்படையாக அமையமாட்டாது?'

அணு

எஸ். பொன்னுத்துரை

அணுவைத் துளைத்து அதன் புகழைப் பரப்பிய விஞ்ஞானியின் பார்வையில் சந்நியாசி அஞ்ஞானியாகத் தோன்றினான். போலி வேடத்தைக் களைந்தெறிந்து உண்மையை நிலைநாட்டல் வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில் ஆழமாக வேர் பாய்ச்சியது. ஒரு சமயம் தன் யுக்தியினால் விஞ்ஞானி சந்நியாசியைச் சம்பாவத்திற்குள் இழுத்துக் கொண்டான்.

'சந்நியாசம் என்றால் என்ன?' என விஞ்ஞானி அலட்சியமாகக் கேட்டான்.

'சந்நியாசம் என்றால் எல்லாக் கர்மங்களையும் விட்டு விடுதல் என்று பொருள். உலகத்திலுள்ள கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும், அனைத்தும் உருகி ஓடிப்போகும்படியான யுக்தியை அனுசரிப்பதினால் சந்நியாசம் கிட்டுகிறது. சந்நியாசி அகர்மியுமாவன். அவன் பொறிகளினால் கர்மம் எதுவும் புரியாள். கர்ம சக்தி ஓடுங்கிக் கிடக்கும் இச்செயலின்மையே செயலாபுஞ்சித்திக்கின்றது... சந்நியாசியல்லாதானுக்குச் செயலே செயலின்மையாகும் யோகம் கிட்டலாம்.' எனச் சந்நியாசி அக்கறையுடன் விளக்கினான்.

'செயலின்மையே செயலா? செயலே செயலின்மையா?'

'ஆம், சக்கரம் வேகமாகச் சுழலும் பொழுது, அஃது அசைவதாக நமக்குத் தோன்றுவதில்லை. செயலிற் செயலின்மைபோகம்; செய்யாமையிற்செயல் சந்நியாசம். ஆகா, எவ்வளவு இனிய காவியமயமான கற்பனை!... பதிலில் பக்திப் பரவசம் சொட்டிற்று.

'பூ... அதுதானே பார்த்தேன்! எல்லாம் வெறும் கற்பனைதானா?' விஞ்ஞானி இடக்காகக் கேட்டான்.

'கற்பனை என்பது அற்பமா?'

'அற்பமேதான்! விஞ்ஞானிகள் எதையும் திடமாக நிறுவ வல்லவர்கள்...'

'அப்படியானால் 'கேத்திர கணிதத்தில் 'அ, இ, உ என ஒரு முக்கோணம் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்' என்பது எதனால்?'

'அது கற்பனையல்ல; அது தற்புனைவு அ, இ, உ ஆகியன மூன்று புள்ளிகள். அஇ, இஉ, உஅ ஆகியன மூன்று ரேகைகள். அவை முக்கோணம் ஒன்றினைச் சமைக்கின்றன'.

'புள்ளி என்றால் என்ன?'

'முப்பரிமாணம் எதுவுமற்றது...'

'ரேகை என்றால்?'

'அகலமில்லாத நீளம்...'

‘முப்பரிமாணமெதுவுமற்ற புள்ளி யையோ, அகலமில்லாத நீளத்தைபோ காட்டுக!’

விஞ்ஞானி ஒருகணம் யோசித்தான். பின்னர் கூறுவான்: ‘புள்ளியையும் ரேகையையும் கற்பிதம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவற்றினடிப்படையிற் பல தேற்றங்களின் உண்மையை நம்மால் நிறுவ முடிகின்றது...’

‘புள்ளிகளிலும் ரேகைகளிலும் நீ நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறாய். நான் பகவானிடத்திலும், ஆன்ம ஈடேற்றத்தி

லும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றேன். உன்னால் எண்பிக்க இயலாத கற்பனைகள் நீ கண்டுபிடிப்பவற்றின் அடித்தளமென்றால், வாழ்க்கையின் மாயா முடிச்சுகளை அவிழ்த்துக் காட்டுவதற்கு ஏன் ஏன் கற்பிதங்கள் அடிப்படையாக அமைய மாட்டாது?’

சந்நியாசியின் வாதம் பிழையான தென நிறுவ வல்ல தேற்றத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு அந்த விஞ்ஞானிக்குப் புள்ளிகளும் ரேகைகளும் உதவ மறுத்தன! ★

குரல்கள்

வாழ்த்து!

அறிவும் உணர்வும் சிறந்தோங்க அன்பும் அறமும் அருட்பொலிவும் பொறியின் புலனில் பொங்கியெழும் புன்மை தவிர்ந்த உணர்வொலியும் நெறியில் பிறழா நெஞ்சமதில் நீர்மை குன்றாக் கருத்தொளியும் சூறியை என்றும் மறக்காதே கொள்கை பேணும் பண்பதுவும்

கொண்ட ஏடாய் ‘எழில்’ விளங்கி கூனன் நிமிர்ந்து நடந்திடவும் தண்டமிழ் ஈழ மண்ணதளில் தளர்ச்சியை வென்று வளர்ச்சியற வண்டாய்ப் பறந்து இலந்தோறும் வண்மை தின்மை உண்மையெழில் பன்மை ஒலித்து வலம்வருவாய் பைந்தமிழ்த் தேனை ஈந்திடவே;

“கரவை கிழான்” ★

கீருத்தரங்க மென்று கூறிக் கொண்டு, சும்மா இருப்பவர் களைப் பிடித்து ஏனையா மோத விட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறீர்கள்?

நிந்தாவூர், லமது. ★

உள்ள பத்திரிகைகள் போதா தென்று புதுப் பத்திரிகையா? புதுமையாக, நல்லதாய் ஏதாவது செய்யுங்கள்.

பொன். சந்திரசேகரன், கொழும்பு-6. ★

எழிலில் பக்கத்துக்குப் பக்கம் புதுமையைக் கண்டோம். ‘கவிஞர் கட்டை தெரியாத கவிதை’ அருமையானவொருபுதியசாதனை! நாடகக் கருத்தரங்கில் முருகையன், இரத்தினம் ஆகிய இருவரது கருத்துக்களும் களைசொட்டின திரும்பத்திரும்பப் படித்தோம். காசி. ஆனந்தனின் கவிதை உணர்ச்சிமயமாய் இருந்தது. ஒரு குறை: விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளை இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லையே!

செல்வி: ச. சரஸ்வதி, இ. அஞ்சலிதேவி, யாழ்ப்பாணம். ★

நல்ல கதை, கவிதைகள் அனுப்பினால் பிரசுரம் செய்வீர்களா? ‘தமிழ்நேசன்’ உரும்பராய். ★

தரமானதாயிருந்தால் நிச்சயம் பிரசுரிப்போம்! ‘ஆனையும்’, ‘அறிமுகத்தையும்’ பார்த்துப் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகைகளின் வரிசையைச் சேர்ந்த தல்லவே ‘எழில்’! — ஆசிரியர் குழு.

பின்னை

"என்ன தமிழி தியாகராசர, பேப்பரும் கையுமாய் வாராய். விசேஷமான புதினம் ஏதும் கிடக்கே?"

'புதினமோ கிளாக்கரணனை? எங்கடை தமிழ்ச் சாதிக்கு ரோச நரம்பு அறுந்து போச்சுதாம்.'

'ஏனப்பா.....?'

'எங்கடை ஆக்கள் சுத்த தன்னையந்ருதியள். தங்களுக்கு நன்மையேதும் வருமென்றால், சொந்த இனத்தின் தொண்டையிலே கத்தி வைக்கவும் தயாராக இருப்பினம். சீக்—, எனக்கு வாற ஆக்கிரத்துக்கு....'

'என்னடா தமிழி இப்படிக்கொடுக்கிறாய், இஞ்சை இந்தக் திண்ணையிலே வந்து இரு. ஆறுதலாய்க்கதைப்பம்.'

'அதில்லையண்ணை, எங்கடை உள்ளூராட்சி மந்திரி பிரேமதாசா இப்பெருக்கால் யாழ்ப்பாணப் பக்கம் வந்தவரெல்லே. அங்கையொரு இடத்திலே அவருக்கு வரவேற்பு ஒண்டு குடுத்திருக்கினமாம் வரவேற்பு.'

'வீட்டுக்கு வந்தவனை வரவேற்கத்தானேயடா தமிழி வேணும்? அது தானே தமிழ்ப் பண்பு.'

'ஆரண்ணை இப்ப இல்லையெண்டது? அதுக்காக, அங்கை வைச்சு ஒருத்தருக்கும் விளங்காத சிங்களத்திலேயே அவைக்கு வரவேற்புப் பாட்டு?'

'ஓகோ, அப்பிடியாபோ?'

'பிறகு, ஒரு தமிழ்ப் பொடியனை மேடையிலே ஏற்றி, தனிச் சிங்களத்திலே பேசவும் வைச்சாங்களாம். சனங்கள் ஒண்டும் விளங்காமல் முழிசிச்சுதுகளாம்.'

'அடி சக்கையெண்டானும் எந்த ஊரிலையடா தமிழி இந்த கேவலம்.'

'ஊரைச் சொல்லி என்னண்ணை. இதைப்போல பலபல விதமான திருகுதாளங்கள் எங்கும் தான் இப்ப நடக்குதி. இவ்வாண்டு வெளிப்படையாய் நடந்து போச்சுது. எல்லாம பேப்பரிலே வருகுதே. திரைமறைவிலே எத்தினை பத்தக் காரர்களும் மாதங்காசியளுமோ எங்கடையினத்தை நினைக்க ஒரக்கால் கோர்பக் கோபமாய் வருகுது... ஓரக்கால் அழகையாயும் கிடக்குது.'

'அப்ப அங்கை மந்திரிக்கு வலு புணுமாய் இருந்திருக்கும், என்ன?'

'இரா? அவையனுக்குப் பின்னை? இப்பிடிப்பட்ட 'வீரச்' செயலைச் செய்கிற 'துணிவு' தனக்கு மட்டும் தான் இருக்குதென்று பிறகு சொன்னாராம், இதையெல்லாம் நடத்தினவர்.'

'ஆரடா தமிழி, இந்த வீரப்புலி?'

'ஆரோ ஓந மாநகரசபை அங்கத்தவரெண்டு கேள்வி. விடண்ணை கதையை.'

'அடி சக்கை! சொன்னாப் போலையடா தமிழி, உந்த மாநகரசபையிலே மேயரைத் தெரிஞ்சு ஒரு மாதத்திற்கு மேலையாச்சுப் போலே; இன்னும் ஏன் ஆளை இறக்கேல்லையாம்.'

'அவை இப்பிடி வேறை அலுவல்களிலே நினைக்கெடுகினமாக்கும்.'

'அது சரி, நாடு ஒண்டு கேட்கிறனடா தமிழி எங்கடை திருச்செவ்வடி மந்திரியாய் இருக்கேக்குள்ளே சிங்கள ஊர்களிலே நடந்த ஏராளமான கூட்டக் கூற்றுக்குப் போய்ப் பேசினவரல்லோ. இந்த இடங்களிலே எங்கையாவது அவருக்குத் தமிழிலே வரவேற்புச் சென்னவங்களோ?...'

'ஏண்ணை சொல்லுறாங்கள்? எங்களுக்குள்ளே இருக்கிற மாதிரியான இப்பிடிப்பட்ட 'வீரப்புலிகள்' சிங்கள சமூகத்திலே வலு குறைவு கண்டியோ அண்ணை.'

'ம்.....ம்..... அந்தக் காலத்திலே தமிழன் தன்மானத்தோடாதான் வாழ்ந்தவனும்.....'

'.....எண்டு சொன்னாற் போது மேயண்ணை. யோசிக்க யோசிக்க எனக்கு விசர் பிடிச்சிடும் போலே கிடக்குதான் வாறனண்ணை.'

தெய்வம்

" கல்முனைப் பூபால் "

வியாபித்து நெஞ்சமெலாம் விளங்கும் தெய்வம்
விற்கரத்தைத் தோற்கடிக்கும் சொல்லின் தெய்வம்!
தயாநிதிகள் தமிழாய்ந்த தகையோர் நாவில்
தவழ்ந்துநறும் இலக்கியங்கள் தந்த தெய்வம்!

உள்ளத்துச் சோலையிலே சலனம் கொய்து,
ஓண்தமிழை ஆடைஅணி கலனாய்ச் செய்து,
கள்ளவிழிப் பார்வையனக் கருத்தைப் பெய்து...
கவிகோர்க்க வகை தந்த கலைமெய்த் தெய்வம்!

நினைவென்ற ஆழியிலே கமல நெஞ்சில்
நெகிழ்சின்ற கற்பனையாம் மென்யாழ் மீட்டி
தினமென்னை இன்பத்துள் ஆழ்த்தும்; தூய.....
தெள்ளமுதத் தமிழ்மேனி மணக்கும் தெய்வம்!

அழகென்ற சொல்லுக்குப் பொருளைத் தந்து
அன்புஎழுத் தாணியினால் இருளைப் போக்க
எழுதவைத்த வாய்மையுறும் இனிய பெண்மை
எழிலார்ந்த வாணியெனு மெங்கள் தெய்வம்!

புடம் போட்ட தங்கம்போல் புவியோர் நெஞ்சில்....
புலவர்களின் நாவெனும் இனிய மஞ்சில்;
தடம்புரளும் செந்திருவே! கவிபெய் ஊற்றே!
தமிழென்னும் மூவெழுத்தே! தகையே வாழி!

நவீன, நேர்த்தியான அச்சு வேலைகளுக்கு
சிறந்த ஸ்தாபனம்

மொடேன் அச்சகம்,

134, பிரதான வீதி, கல்முனை.

அதீசயக் கருவிகள்!

இலத்திரக்

கணனிகள்

(Electronic Computers)

(1)

மனிதனின் தசை நார்கள் செய்யும் வேலைகளை இலகுவீற செய்யும் பொறிகளை வெகு காலத்திற்கு முன்னேயே கண்டு பிடித்த விஞ்ஞானிகளுக்கு அவனின் மூளை செய்யும் வேலையை இந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே இயந்திர மயமாக்க முடிந்தது. பரிசோதனைச்சாலை அதிசயப் பொருள்களாக இருந்த இக்கருவிகள் இன்று நாம் காணும் சிக்கல் நிறைந்த கணனிகளாக, இமை வெட்டும் நோத்தில சங்கடமான கணிதங்களை யெல்லாம் செய்து முடிக்கும் அற்புதக் கருவிகளாக 1940 ம் ஆண்டிற்கும் பிறகே விருத்தியடைந்தன. சில புதினப் பத்திரிகைகளில் வரும் இவை பற்றிய தவறுதலான செய்திகளும் இவற்றை இலத்திரன் மூளைகள் (Electronic Brains) என்று பலரும் அழைப்பதாலும் மனிதனின் சிந்தனை சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வேலைகளை யெல்லாம் இக்கருவிகள் செய்கின்றன வென்ற தப்பான அபிப்பிராயத்தை சிலர் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இவை வேலை செய்யும் வேகமொன்றிலே தான் மனிதனை விட மிகவுயர்ந்தவை.

க. நடேசலிங்கம் B.Sc. (Hons)
Associate Member I.E.E. (Lond)
பொளதிகவியல் விரிவுரையாளர்,
இலங்கை உயர் தொழில் நுட்பவியற்
கலாசாலை, கட்டுப்பேத்தை.

கவைமிக்க தொடர் கட்டுரையின்
முதற்பகுதி இது.
தொடர்ந்து படியுங்கள்.

ஒரு கணித நிபுணன் தனது வாழ்நாள் முழுவதிலும் செய்யக் கூடிய வேலையை இக்கருவி சில நாட்களில் செய்து முடித்து விடும். இலத்திரக் கணனிகள் நேரற்றமளிப்பதற்கு முன்பல கணிகப் பிரச்சினைகள் (Mathematical Problems) தீர்வு காணமுடியாதவை என்று கைவிடப்பட்டன இவற்றைத் தீர்ப்பகற்கான முறைகளை அவர்கள் அறிந்திருந்த போதும் வழமையான முறையினால் தீர்வுகாணுவதற்குள் தங்கள் வாழ்க்கையே முடிந்து விடும் என்பதனால் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை விடுவிப்பதில் ஈடுபடாமலிருந்தனர். மனிதனின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட எந்த ஒரு கணிதச் செய்கையையும் (Mathematical Operation) செய்யக் கூடிய கருவியை கண்டுபிடிக்க முடியாது. இங்கு தான் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள வேறுபாடு புலனாகின்றது. மனிதனோ இறைவனோ படைக்கப்பட்ட இயந்திரம். இலத்திரக் கணனிகள் மனிதனோடு படைக்கப்பட்டவை.

இலத்திரக் கணனிகளில் மூன்று இனங்கள் உள்ளன. அவையாவன:

- (i) இலக்கக் கணனிகள் (Digital Computers)
- (ii) அனலொகு கணனிகள் (Analogue Computers)
- (iii) ஏற்றக் கணனிகள் அல்லது இலக்க அனலொகு கணனிகள்.

(Incremental computers Or Digital Analogue Computers)

இவற்றுள் முதல் இரண்டு வகைக் கணனிகளும் ஒன்றுக் கொன்று முற்றிலும் மாறுபட்டவை. மூன்றாவது வகைக் கணனிகள் முதல் இரண்டு இனக் கணனிகளுக்கும் இடைப்பட்டவை. அதாவது இதில் மாறுபட்ட இரு கணனிகளது சிறப்புக் குணங்களும் ஒருங்கமைந்துள்ளன. மேற்சொல்லப்பட்ட கணனிகளுள் இலக்க கணனிகள் கணித செய்கைகளைச் செய்வதுமல்லாமல் மனிதன் சம்பவங்களை எப்படி ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறானோ அப்படி இலக்கங்களையும், செய்திகளையும் காலவரையறையின்றி தேவைப்படும் போது பாவிப்பதற்காகச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் ஒரு பகுதியையும் அடக்கி இருக்கின்றன. இப்பகுதியை ஞாபக பகுதி (Memory Unit) அல்லது சேமிப்புப் பகுதி (Storage Section) என்று அழைக்கின்றனர். ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அடுத்து என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை தானாகவே முடிவு செய்யும் ஆற்றலையும், இக்கருவிகள் பெற்றிருக்கின்றன. இதனால்தான் இவ்வகைக் கணனிகள் 'இலத்திரன் ஹைகள்' என்று பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றன. கணிதக் கணியங்களை [Mathematical Quantities] கருவிகளுள் குறிக்கப்படும் விதத்திலிருந்து நாம் இலக்கக் கணனிகளையும் அனலொகு கணனிகளையும் வேறுபடுத்தலாம். இவ்வேறுபாடு மிகவும் அடிப்படையானதாக இருக்கின்ற படியால் மேற் சொல்லப்பட்ட வகைக் கணனிகள் வேலை செய்யும் விதத்திலும் முற்றிலும் மாறுபடுகின்றன ஒவ்வொருவகைக் கணனியையும் மற்றவகையுடன் ஒப்பிடும் போது சில சிறப்புக் குணங்களையும்

சில குறைபாடுகளையும் உடையதாக இருக்கின்றன. ஏற்றக் கணனிகளை அனலொகு கணனிகளின் உருவாக்கத்துடன் கூடிய இலக்கக் கணனிகளாக நாம் கருதலாம். இக் கணனிகள் இயங்கும் போது மற்ற இருவகைக் கணனிகளின் சிறப்பு குணங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன.

ஒவ்வொருவகைக் கணனிகளும் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதைச் சிறிது விரிவாக ஆராய்வோம். இலக்க, அனலொகு கணனிகள் வேலை செய்யும் முறையை முதலில் அறிந்து கொண்டால் மூன்றாவது பிரிவிடலுக்கும் கணனிகளின் இயக்க முறையை இலகுவிற்புரிந்து கிள்ளலாம். கணிதச் செய்கைகளை இலக்கக் கணனிகள் எண்ணிப்பாவித்தும், அனலொகு கணனிகள் கணிப்பீட்டுபடும் கணியத்தின் பருமனுக்கு ஒப்பான பௌதிகக் கணியங்களைப் (Physical Quantities) பாவித்தும், செய்கின்றன. ஆரம்பகாலத்தில் இலக்கக் கணனிகள் கூட்டல், கழித்தல், பிரித்தறிதல் (Discrimination) ஞாபகத்தில் வைத்தல் (Remembering) ஆகிய நான்கு அடிப்படைச் செய்கைகளை மட்டும் செய்யக் கூடியனவாக இருந்தன. பல நவீன கணனிகள் பெருக்கல், பிரித்தல், முதலிய செய்கைகளையும் தானாகவே செய்யக் கூடியவையாக இருக்கின்றன. கணித சாஸ்திர ரீதியிற் பார்க்குமிடத்து இவைகளின் ஆற்றல் இந்த ஆறு செய்கைகளுடனும் நிற்கின்றது. ஆனால் பெருக்கல், பிரித்தல், ஆகியவற்றைச் செய்ய முடியாத கணனிகள் கூட மனிதனின் அறிவுக்கு அடங்கிய எந்தக் கணிப்பையும் செய்யும் ஆற்றலுடையவை என்பதை அறியுமிடத்து ஆச்சரியமாகவே இருக்கின்றது. கணனிகள் எப்படி எந்த ஒரு கணிப்பையும் இலகுவிற்புரிந்து செய்து முடிக்கின்றன வென்பதை

அறிவதற்கு முன்னோடியாக நாம் சில எண்கணிதக் கணகுகளைப் பார்ப்போம்.

எண்கணிதத்தில் எந்த ஒருபுதிரை விடுவிப்பதென்றாலும் கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல், பிரித்தல், ஆகிய நான்கு செய்கை முறையும் போதுமானது. இதை உங்கள் அனுபவத்தில் அறிந்திருப்பீர்கள். உண்மையில் பெருக்கல், பிரித்தல் முதலிய செய்கைகளை நடைமுறையில் வெகுவாகப் பாவிக்க பழகியிருக்கின்ற படியால் எங்களுக்கு அவை கூட்டல், கழித்தல் முதலியவற்றைப் போன்று இன்றியமையாதவையாகத் தோன்றுகின்றன. இது உண்மைக்குப்புறம்பானதாகும். கணிகளைப் பொறுத்த வரை இவை எண்கணிதக் கொள்கையில் (Arithmetical Theory) அவையையான இரு செய்கைகளாகத்தோன்றுகின்றன.

உதாரணமாக 32×47 என்ற பெருக்கலையும், $45 \div 4$ ஆல் என்ற பிரித்தலையும் எடுத்துக் கொள்வோம். 32×47 இன் விடையை அறிவதற்கு நாம் 32 நாற்பத்து ஏழுகளை ஒன்றாகக் கூட்டினால் சரியாகப் போய்விடுமல்லவா? $45 \div 4$ ஆற் பிரிப்பதற்கு பதிலாக நாங்கள் 4×45 ல் இருந்து கழிப்போம். 41 விடையாக வரும். 41 ல் இருந்து 4 ல் இன்னொரு தடவை கழித்தால் 37 ஆகும்; இப்படி செய்து கொண்டு போனால் 11 வது தடவைக்குப் பிறகு வரும் மிச்சம் 4 இலும் குறைவாக அதாவது ஒன்றாக விருக்கும். ஆகவே விடை 11 முறையும் 1 மிச்சமும். ஆதலால் பெருக்கல் பிரித்தல் தெரியாத கணிகையைக் கொண்டு எந்த விதமான கணக்கையும் செய்ய முடியுமென்பது புலனாகின்றது. மேற்கொடுக்கப்பட்ட செய்கைமுறை உண்மையில் நேரடியாகச் செய்வதிலும்

அதிக நேரத்தை எடுக்கும். இது மனிதனைப் பொறுத்த வரையில் மட்டுமே, இலத்திரக் கணிகளைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் இந்த நேர வித்தியாசத்தை இட்டுக் கவலைப்பட இடமில்லை. ஏனெனில் அவைகள் மிக வேகமாக இயங்கவல்லன. மனிதனாற் செய்யக் கூடிய எந்த ஒரு கணிதக் கணிப்பையும் [Mathematical Calculation] எண்கணித முறையிற் செய்வது சாத்தியம். இந்த முறை அனேகமாக நீண்டதாகவும் சலிப்புண்டாகக்கூடியதாகவுமே இருக்கும். இலக்கக் கணிகைகள் இம் முறையையே பயன்படுத்துகின்றன. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் ஒரே விதமான எண்கணிதச் செய்கைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆதலால் இக்கணிகைகள் பிரித்தறியும் ஆற்றலை கட்டாயமாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்துடன் இப்படிான கணிப்புமுறையில் இடையே பல சிறு சிறு வேறுபட்ட கணிப்புகள் இடம் பெறும். விடைகாண்பதற்கு இவற்றை கணிப்பின் பிற்பகுதியில் ஒன்று சேர்க்க வேண்டியிருக்கும். இதைச் செய்வதற்கு கணனி ரூபகசக்தி உடையதாக இருக்கவேண்டியது இன்றியமையாதது.

எந்த ஒரு சிக்கலான விடயத்தையும் இலக்கக் கணிகையினால் விடுவிப்பதற்கு ஏதுவாக கணிகைக்குப் படிப்படியாகக் கட்டளைகள் இடப்பட வேண்டும். இக்கட்டளையிடும் முறையை திட்டப்படுத்துதல் (Programing) என அழைப்பர். இலக்கக் கணனி சரியாகவேலை செய்வதற்கு இந்தத் திட்டப்படுத்துதல் மிக முக்கியமானது. திட்டப்படுத்துபவரே (Programmer) உண்மையாக சிக்கலை எப்படி விடுவிக்கலாமென்று சிந்தனை செய்பவர். கணனி இப்படி இப்படியெல்லாம் இயங்குகின்றான் சரியான விடை

கம்பியூட்டர்கள்

எலக்ட்ரானிக்

கம்பியூட்டர்கள்

எலக்ட்ரானிக்

கிடைக்கும் என்பதை முன்னொடியே திட்டப்படுத்துபவர் அறிந்திருக்க வேண்டும். திட்டப்படுத்தியபின் கட்டளைகளை கணனிக்கு விளங்கத்தக்க பரிபாடையில் (Code) மொழி பெயர்க்க வேண்டும். இப்படியான பாடையை 'இயந்திர மொழி' (Machine Language) என்றழைப்பர்.

பொதுவாகக் கட்டளைகள் எண்களிலேயே பரிபாடை செய்யப்படும். சில இலக்கக் கணனிகள் தாங்கள் செய்யும் கணிப்பு முழுவதையும் சாதாரணமாக நாம் பாவிக்கும் தசம முறை (Decimal system) யிலேயே செய்கின்றன. இந்த முறையிலே எந்த இலக்கத்தையும் 0, 1, 2 9 ஆகிய பத்து வித அடையாளங்களைக் கொண்டு ஆக்கலாம். ஆகவே இம் முறைமைக் கையாளும் இலத்திரக் கணனிகளில் பாவிக்கப்படும் இலத்திரக் கூறுகள் (Electronic Components) பத்து வேறுபட்ட நிலைகளை (Ten different States) உடையனவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு தசம எண் சேமிக்கப்படும் விதத்தை உங்கள் வீடுகளில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் மின்சார மீற்றரில் (Electric meters) பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த மீற்றரில் உள்ள ஒவ்வொரு முகப்பில் (Dial) இருக்கும் கம்பியும் பாவிக்கப்பட்ட அலகு மின்சாரத்தைக் குறிக்கும் எண்ணின் ஒவ்வொரு இலக்கத்தையும் காட்டும்ல்லவா? இந்த மீற்றர் முகப்புகளைப்போல் டிரைட் கார்பன் (Dekatron) என்ற இலத்திர உபகரணம் (Electronic device) தசம எண்களைச் சேமித்து வைக்க வல்லது. ஆயினும் இவ்வுபகரணம் கணனிகளின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுத்து இயங்கக் கூடியதல்ல. இதனால் இதைப் பாவிக்கும் கணனிகளின் வேகம் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகிறது. மிகவும் மலிவான எளிமையான,

வேகமாக இயங்கக் கூடிய, இலகுவிற்கிடைக்கக் கூடிய இலத்திரக் கூறுகள் எல்லாம் இருநிலை (Two state) யுடையனவாக இருக்கின்றன. ஒரு மின் ஆளி (Electric switch) ஒன்றில் மின்சாரத்தைக் கடத்தும் நிலையிலிருக்கும் அல்லது கடத்தாத நிலையிலிருக்கும்; ஒரு நியோன் விளக்கு (Neon Lamp) ஒன்றில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் அல்லது பிரகாசமற்றிருக்கும்; ஒரு இரும்பு வளையத்தை மணிக் கூட்டுக் கம்பிகள் சுழலும் திசையிலோ அல்லது அதற்கு எதிர்த் திசையிலோ காந்தமேற்றலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு இருமை வாயில் (diode valve) ஒரு அறிகுறியை அதனுடாகச் செல்லவிடும் அல்லது தடுக்கும். இப்படிப் பல இருநிலைக் கூறுகளை உதாரணம் காட்ட முடியும். இவ்வளவு இலகுவிற்கிடைக்கும், வேகமாக இயங்கக் கூடிய கூறுகளை நாம் ஏன் கணனிகளில் பாவிக்கக் கூடாது என்று கேட்கத் தோன்றுகிறதல்லவா? உண்மையில் பல இலக்கக் கணனிகள் இப்படிப்பட்ட கூறுகளைத் தான் பாவிக்கின்றன. இவைகளைப் பாவிப்பதானால் நாம் 1,0 ஆகிய இரு அடையாளங்களை மட்டும் பயன்படுத்தும் இரு கூற்று எண்கணிதத்தை Binary Arithmetic பாவிக்கவேண்டும். இங்கே 1 இலத்திரக் கூறு இயக்க நிலையிலிருக்கின்றது என்பதையும் 0 இதற்கு நேரிரதிரான நிலையையும் குறிக்கின்றன. இப்புதுமுறை எண்கணிதம் உங்களில் பலருக்குப் புதுமையாகத் தோன்றலாம் நாம் வழமையாகப் பாவிக்கும் தசம முறை எண்கணிதம் மனிதன் முதன் முதலாக எண்ணத் தொடங்கும் போது தனது பத்து விரல்களையும் பாவித்ததனால் தோன்றியதே. விரல்களுக்குப் பதிலாக இரு கைகளையும் பாவித்திருந்தானேயானால் மேற் சொல்லப்பட்ட இரு கூற்று எண்கணிதம் தோன்றியிருக்கும். இப்புதுமை எண்கணிதத்தை அடுத்த இதழிலே பார்ப்போம். ★

சிறுகதை:

நினைவோட்டம்

ஐ. சாந்தன்

இருந்தாற்போல வீசியடிக்குங் குளிர் காற்று, முள்ளந்தண்டைக் கிடுகிடுக்க வைக்கிறது. மழையையே மாதக் கணக்கிற் காணாத சூழ்நிலையால் வரண்டு வெப்பக் காற்று நிரம்பியிருந்த சூழலில் இது ஒரு திடீர் மாற்றம், புதுமைப் பொருத்தமுங்கூட! ஓ! என்னமாய் வீசுகிறது காற்று... எல்லாத்திசைகளிலும்... சுழன்று சுழன்று... பேரோசையுடன்!

ஓ, மழை வருமோ?

இருண்டிருந்த வானத்தில் என்ன தெரியும்? ஜன்னலுக்கூடே பார்க்கிறேன். மினுக்கிடும் உடுக்களைக் காணும்...

வெளியே, நிரம்பியிருந்த வெப்பத்தைப் போலவே, மனதிலும் ஏதோ ஒரு குடு—வெச்சை: ஒரே குழப்பம். அரிகண்டம். உடம்பைக் குளிரவைக்கிற காற்று, மனதையும் அமைதிக்கழைக்க முயல்கிறது.

குளிர்!—அதிசயந்தான், இப்போ! எங்காவது முடங்கி விட்டால்? இழுத்துப் போர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் சட்டையைத் தேடிப் போடுகிறேன்.

சுவரை ஓட்டினாற் போலிருக்கிறது என் மேசை. ஒளிர்ந்து கொண்டிருந்த மின் ஷீளக்கைச் சுற்றிப் புத்தகங்கள். கைபட்டுக் கசங்கியவை. அதுதான், அவற்றின் கம்பீரம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பேடகம். சுவர், வெள்ளை

பூசிய நெடுஞ்சுவர். மேசையிற் பட்டுப் பிரதிபலித்த ஒளி, சுவரைச் சிறிது மஞ்சளாக்குகிறது. தரையிலும் மேசையிலும் பெரும் நிழல் பரவிக் கிடக்கிறது முதுகுப்புறந் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். என் உருவமே பூகாகார நிழலாய் விழுந்திருக்கிறது.

புத்தகத்தின் பக்கங்கள் படபடக்கின்றன பார்வையை வரிகளில் ஓட்டுகிறேன். ஒன்றுமே தலையில் ஏறவில்லை என்ன இது?

ஒரே புழுக்கமாய்-மனத்தினுள் தான்-ஏதோ விபரிக்க இயலாத பாரமாய்...

படிக்க முடியவில்லை: தலைக்குள் ஏதோ அடைத்தாற் போலிருக்கிறது. குலுக்கிக் கலைக்கலாமா? இப்படி இருந்தால் படிப்பு தலைக்குள் ஏறுது. முதலில் மனதை நிம்மதியாக்கி விட்டுப் பார்க்கலாம். சோதனைக்கு ஒரு மாதந்தானே இருக்கிறது.

என்னென்ன மனதைக் குடைகின்றன? சிறிதும் பெரிதுமாய், கவலைகளிற் தான் எத்தனை விதம்? விடிந்தால் முடிந்தே விடுகிறவையும், செத்தாலும் முடியுமோ என்று தெரியாதவையும்...

ஓஓ... நேரமாகிறது! தலையைப் போட்டு அரிக்கிறவையெல்லாவற்றையும் ஒரு கடகாசியில் எழுதுகிறேன்-பென்சில் தேடி வாங்குவதிலிருந்து, காசுப் பிரச்சினை வரை—எழுதுகிறேன்.

பேனையைக் கடித்தபடி நிமிருகை

யில் எதிரே தொங்கும் விளக்கு—இந்த மின் குமிழ்—முத்தென ஒளிர்ந்து பளிச்சிடும் அது—அது என்ன? முத்தின் உயிரோ?

அதற்குள் நுழைந்து தவழ்ந்தால் எப்படியிருக்கும்? வெண் பஞ்சப் பொதி போல—முத்தின் ஒளியோடு... ஆகா! அட! விட்டிலைப் பழிக்கிறோமே?

என்ன இது, பைத்தியமா? வெளியே காற்று வீரிகிறது.

எல்லோரும் என்னென்ன செய்கிறார்கள்? எனக்கு மட்டும் இதென்ன? ஏதோ செய்ய வேண்டும் போலக் கைகால் மூளையெல்லாம் பரபரக்கின்றன. என்ன செய்ய? புத்தகங்களை அள்ளி வீசி விளக்கை நொறுக்கி, எழுந்து ஓடி..... சே! சே!

செய்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை — டூப்போ ஒன்றுமில்லை, பிறகு இருக்கிறது. அழகை மாதிரி, துக்கமாய்... படி, படி!

மனம், நிம்மதியாகிறது. படி, படி புத்தகத்தை விரிக்கிறேன். குளிர் காற்று ஊதுகிறது! ஜன்னலைச் சாத்தினுலென்ன? ஜன்னல் விளிம்பில் 'டயறி' கிடக்கிறது. என்ன பொக்கிஷமது? எத்தனை அநுபவங்கள், எத்தனை படிப்பினைகள், அதில்? அநுபவங்கள்—எத்தனை விதம்?-பலவித மலர்கள் போல் மனத்தின் ஆட்ட பாட்டங்கள், எப்படியெல்லாம் அதிர் பதிந்து கிடக்கின்றன பதிக்கத்தான் என்ன பாடுபட்டிருப்பேன்? மனதில் எழுகிறவற்றை ஒரு வினாடிப் போதில் நினைந்து முடிந்து விடுகிறவற்றை—எழுதுவதானால், ஒரு நாளைனாலும் மாளாது.

நானா? நானா இவ்வளவற்றையெஞ்செய்தேன்?

நான்தான், நான்தான் நானேதான்! எவ்வளவு துன்பங்கள் தொல்லைகளைத் தாங்கிக் கொண்டு—

எல்லோரும் கேட்கிறார்களே, 'எப்படி நீ இவ்வளவற்றையெஞ் தாங்கிக் கொண்டு படிக்கிறாய்?' என்று! விடக் கூடாது! படிபடி...

அட, தொல்லை! இயற்கையின் அழைப்பு!

கதிரையைத் தள்ளி விட்டு எழுகிறேன்.

குளியலறை விளக்கைத் தட்டிவிட எல்லாம் என்னமாய்ப் பளிச்சிடுகிறது! பளிங்குக்கல் பதித்த வெள்ளைக்காரன் வீட்டுக் குளியலறை. அந்தத் தொட்டி அதுவும் பளிங்குதான். ஆள் நீளத்திற்கு பாலொளியில் எப்படியிருக்கிறது? வழிய வழிய நீர், அப்போது மின் குமிழி விருந்த அந்த மாய பூமி, இப்போது இதற்குள் இறங்கிவிட்டதா?

குளித்தாலென்ன? குளிர்வது, காற்றுவது! ஆடைகளைக் களைந்து விட்டு இறங்குகிறேன் ஊ! இப்போது எப்படி?

உள்ள சோர்வெல்லாம் குளிர் நீரிற் கரைகிறதோ? மனம் வேசாகிறது. ஒரு செளிவு இனிப்படிக்கலாம்.

தொட்டி விளிம்பிற் தலையை வைத்து விட்டு, மிதக்கிறேன் மேலே பால் ஒளி வட்ட குமிழினுள் சந்திரனோ அது?

சந்திரன்! நிலவின் தன்னொளியில் மலைகளைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? மலைகள்—கண்டியின் அந்தப் பசுமலைக் கூட்டத்தினிடையே நிலவொளியில் எத்தனை நாள் நீந்தியிருப்பேன்?

தொட்டி நீர் இருந்தாற் போலக் கொதிக்கிறது! லதா!

என்ன ஆயிற்று?

என் வீழ்ச்சியின்—'வீழ்ச்சி' என்று எல்லோருஞ் சொல்கிற அந்த மாற்றத்தின்—முதற்படி அங்கே ஆரம்பமாயிற்று!

கதைகளில் வருகிறமாதிரி, மலைச் சரிவியையே அழகிய சிறு வீடு... சுவரில் சாய்ந்தபடி அவள், எதிரே நான்! என்ன பேசினோம்?

எதைப் பேசாமல் விட்டோம்? கண்கள், கருநீல மலைச் சிகரங்களைத் தாண்டி வானத்தை அனைந்து விளையாட அய்யடி எத்தனை நாட்கள்? காதலா, அது?

அப்படித்தான் செரன்டர்கள் மற்றவர்கள். அதை யார் யோசித்தோம் பெயரைப் பற்றி நமக்கு என்ன?

அந்த மோனம்; மோனக் கலப்பு— அதில் வந்த இதம், அவ்வளவே!

அதுதான் என் 'வீழ்ச்சி'யின் முதலடி—என் கதை, செய்தியாகி.....

பட்ட காலிலே படும் என்பதுபோல தங்கை—என் உயிருக்குயிரான தங்கை— பச்சைக் கொழுந்து—அவளும் மறைந்து ஆமாம்: 'மறைந்து' தான்— அவள் அழிய முடியாது—மறைந்தும்... கன்னத்து நீர் சுடுகிறது!

தண்ணீர் சுடுவதில்லை!

குளியலறைக் கதவை யாரோ தட்டுகிறார்கள். வேறு யார், நண்பனுய்த் தானிருக்கும். எழுகிறேன்.

மேசைக்கு முன்னால் திரும்பவும் அமர்ந்தபோது, ஒரு மணிநேரம் கடந்து விட்டதை அறிகிறேன். எப்படிக் குளிருகிறது. உடம்பே விறைத்துவிட்டாற்போல!

'இப்ப ஏனடா குளித்தாய்?'— நண்பன், தன் அறைக்குள்ளிருந்த படியே கேட்கிறான். நான் சிரிக்கிறேன் அதுவே பதில், அவனுக்கும் புரியும்.

படிக்கிறேன் புகிறேன். ஒரு மணி நேரம் எப்படிப் போனது. அட! படிப்பது எவ்வளவு இனிமை? கண்கள் சோர்கின்றன. மங்கி... மங்கி... ஓ, தூக்கம்.

குனித்தது, பிழை. பதினெரு மணிக் குள் தூக்கமா? படுக்கையைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன்.

அழைக்கிறது மேசையில் குவிந்து கிடக்கிற புத்தகங்கள் ...

போனதடவை 'பரீட்சை' யிற் குண்டடித்தது போதாதா? அதுதான்

துயரங்களின் தாக்குதலின் விளைவு. இம்முறையுமா? இப்போதே என்னை குறை கூறுகிறவர்கள்—ஊரில்.

சே!—அந்த கீழ்த்தரமான சீலர்! எனக்கு ஆத்திரம் வரவில்லை; சிரிப்புதான் வருகிறது. பொருமைப் பிண்டங்கள் தூ!

நள்ளிரவில் எங்கோ ஒலித்த ஒலி பெருக்கி, வேற்று மொழிப் பாடல்களை மூடித்து விட்டு, தமிழுக்கு வருகிறது. ஏதோ 'சினிமா தத்துவப்' பாடல்

இந்தப் பாட்டு! ககனமார்க்கமாய் என்னை ஊருக்கு அழைத்துச் செல்கிறது? ஏன்! எப்படி? அடிக்கடி அங்கே கேட்டதால், ஊர் ஞாபகம் வருகிறது; ஆ! அம்மா, அப்பா, தங்கைகள்,

அவள்! எவள்?

அவள் தான் அவளே தான், என் மனதை ஏதோ செய்து விட்டவள்!

என்னைக் கதைப் பொருளாக்கியவர்கள் காட்டிய அந்த அவள் அல்லள் இவள்!

அவள் வேறு, இவள் வேறு.

காதலா; இது?

உயிர்ப் பிணைப்பு? காதலன்று!

அது—? அதுவுங் காதலில்லை. மொத்தத்தில் இரண்டுமே காதலில்லை: விடு!

எப்போ ஊருக்குப் போகலாம் விட்டு நினைவா? பரீட்சை முடியட்டும்.

தூக்கம் சுழற்றுகிறது. ஜன்னலைத் திறந்து பார்க்கிறேன். என் அறை மாடி அறை. கீழே தெருமுனையில் அந்த தேனீர்க் கடை. அது விடிய விடிய திறந்திருக்கும்.

ஒரு தேனீர் குடித்தால்—பிறகு தூக்கமா வரும்?

அறையைப் பூட்டிவிட்டு புறப்படுகிறேன்.

கிதரு வெறிச்சிட்டுப் போய் நீண்டு கிடக்கிறது. தனியே நடக்கின்றேன். தனிதான்! இணையேது?

படிக்க வேண்டும் ஒரு தரம் வழக்கவே இந்த நிலை! இனியுந் தடுக்கினால்—? இல்லை; அது நடவாது! நடந்தாலுஞ் சளைக்க முடியாது, கூடாது. அந்த நினைவே—தோல்வி எண்ணமே—வேண்டாம்.

நான் நடக்கிறேன்.

பொதுத் தொண்டு பற்றி அண்ணாவின் முழக்கம்...!

(20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நல்ல, உணக்காவது, சலிப்பும் சோகமும், கோபமும் துக்கமும் வருகிற சமயத்திலெல்லாம், 'சே! ஏன் நமக்கு இந்தத் தொல்லை? சௌகரியமாக வாழ நமக்கு வழியா இல்லை?' என்று நினைக்க முடிகிறது. அந்த நினைப்புக் கொள்ளும் பாக்யம் கூட பாட்டாளிக்குக் கிடையாது பார்வதி! கலப்பையைக் கீழே போட்டு விட்டு, கைகளைக் கழுவிக் கொண்டு, வயலிலே இனிநாம் வேலை

செய்து விலாவை முறித்துக் கொள்வானேன்? நமக்கு வேண்டாம் இந்தச் சங்கடம் என்று உழவனால் கூற முடியுமா? அதை எண்ணிப்பார். அப்படி உழைக்காவிட்டால் உலகத்திலே வாழ முடியாதே என்ற எண்ணம் அவனுக்குச் சவுக்காக இருக்கிறது. அந்தக் கசையடி உணக்கு இல்லை, கர்வப்படவும் உணக்கு உரிமை இல்லை: கவலைப்பட வேண்டிய அளவு நீ பாடுபடவுமில்லை. மோர் கடைகிறாய், வெண்ணெய் வேண்டுமென்று!'

★

அடுத்த இதழில் எதிர்பாருங்கள்...

'ஹிப்பிகளை' நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்களா? கண்டிருந்தால் 'கோமாளிகள்' என்று சொல்லிச் சிரித்திருப்பீர்கள்! இலங்கையில் இவர்களின் நடமாட்டம் திடீரென இப்பொழுது அதிகரித்துள்ளது. வாழ்க்கைக்குப் புதிய அர்த்தத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு, மூட்டை முடிச்சுக் களுடன் ஏன் இந்த 'வெள்ளையர்கள்' தெருத்தெருவாக, ஊர் ஊராக, நாடு நாடாக அலைந்து திரிகிறார்கள்? தங்கள் கொள்கைகள் உயர்ந்தவையெனக் கூறிக்கொள்ளும் இவர்கள், கஞ்சாவையும், போதை மருந்துகளையும் உட்கொள்கிறார்கள். திருமணம் செய்யக் கூடாதென்ற கொள்கையுடைய இவர்கள், பெண்களுடன் மிகநெருங்கிப் பழகுகிறார்கள். ஹிப்பிகளாகத் திரிவோரில் பெண்களும் இருக்கிறார்கள், இந்த ஹிப்பிகளுடன் இணைந்து மறைந்து கிடக்கும் தகவல்கள் ஏராளம்! ஹிப்பிகளைத் தேடிப்பிடித்து, அவர்களிடமிருந்து சுவையான தகவல்களைப் 'பிடுங்கி' எடுப்பதில் 'எழில்' நிருபர்கள் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அவர்களின் அனுபவங்களும், அவர்கள் கொண்டு வரும் விபரங்களும் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்!

★

அடுத்த இதழில்...

தமிழகத்து நாடகமேதை டி. கே. பகவதி அவர்கள் எழில் நிருபர்களுடன் நடாத்திய கலந்துரையாடலின்போது வெளியிட்ட கருத்துக்களை அடுத்த இதழில் எதிர்பாருங்கள்!

'சண்முகன்' எழுதும் 'நல்ல நூல்களை அறிமுகப்படுத்தும் பகுதி' அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகின்றது.

★

யோதூந் தொண்டு பற்றி

அண்ணலின் முழக்கம்!

"ஔடபூறு நேரிட்ட போது பின் வாங்கி ஓடி விடாமல் ஒரு சிலராவது வேலை செய்ததால் தான், பார்வதி! உலகம் இயங்குகிறது. எரிமலை நெருப்பைக் கக்கும், சுற்றுலாட்டாரத்தையே அழித்துவிடும். ஆனால், அதற்குப்பயந்து அதனருகே வாழாமலா இருக்கிறார்கள்? கவிழ்ந்தால் உயிர் போகும் என்பதை தெரிந்து கொள்ளாமலா கடலிலே பிரயாணம் செய்கிறார்கள் பார்வதி? பயப்படாதே! பூகம்பங்கள் எவ்வளவோ ஏற்பட்ட பிறகும் தானே பூமியிலே நாம் வாசஞ் செய்கிறோம்! பொதுவாழ்வினாலே, எரிமலை, அலைகடல், பூகம்பம், தீ, எல்லாம் உண்டு. அவைகளிலே வெற்றும் சாம்பலாகாத சித்தம் இருக்க வேண்டும். அதற்கான சக்தியைப் பெற வழிபாடு. ஔடாதே! எதிர்த்துச் செல்! போராடி வெற்றி பெறு! மலரைப் பறிக்க வேண்டுமென்றாலும், கிரமம் இருக்கிறது. மக்களை திருத்துவீதி கலப்பதிலா முடியும்? தேனீக்களைப் பாரடி, திகைத்துக்கிடக்கும் பெண்ணை! மற்றவர்களுக்கு ஏன் இந்தத் தேனீக்கள் இப்படி அலைகின்றன? என்ன சாதிக்க முடியும் இவைகளால்? என்று தான் கோன்றும். அந்த தேனீக்களால் அலைந்து அலைந்து தான் தேனை த்திரட்ட முடிகிறது. அதைக் காண்போரால் இதனை உணரமுடிவதில்லை. தேனைப் பருகும் போது தேனீக்களின் நினைப்பே கூட மக்களுக்கு இருப்பதில்லை. தன்றி கெட்டவர்கள் நடமாடும் இடமாயிற்றே. இங்கே ஏன் நாம் அலைந்து

கிடக்கவேண்டும் என்று தேனீக்கள் ஒத்துழையாமையை அனுஷ்டிப்பதில்லை. பிறகுக்கு இன்பந்தேடி, யார் அந்த இன்பத்தைப் பெற இருக்கிறார்களோ அவர்களே தூற்றியும் கேலி செய்து கொண்டும் இருக்கும் போதும் பணிபுரியும் பண்பினர் சிலராவது இருப்பதால் தானே, உலகிலே வாழ்க்கையின் வசதிகள் கிடைக்கின்றன. அப்படித்தான் என்ன, நீ அதிக சிரமப்பட்டு விட்டாயா? உன்னுடைய கஷ்ட நஷ்டம் கண்ணிரோடு தீர்ந்து விடும். இரத்தம் இரத்தமாகக் கக்கிக் கஷ்டப்படுபவர்கள் இருக்கிறார்கள் இந்த உலகத்திலே! அதோ! உழலனைப்பார்! கைலம் தீர்ந்து போன கட்டைபோலிருக்கும் அவன் உடலைக்கவனித்தாயா? அவன்தானே உணவு தருகிறான், உல்லாசிகளுக்கு. காலிலே பார்த்தாயா எவ்வளவு சேலு! கஞ்சிக்கலயத்தைப் பாரடி, புளித்த கூழ் இருக்கிறது உள்ளே. அவன் மனைவி அதோ புல் சமக்கிறாள்! பிள்ளைகள் எருமை மேய்க்கின்றன! கோயில் பூசாள் கூப்பிடு தூரத்தில் இருக்கிறார்! வாழ்வின் கோணலைப் பொருட்படுத்தாமல் அவன் ஏரைச் செலுத்துகிறான். நீர் பாய்ச்சுகிறான், களை எடுக்கிறான். அதை விடவா நீ பிரமாத கஷ்டப்பட்டு விட்டாய்? வெட்கமாக இக்கையா, சலித்துக்கொள்ள? பார்வதி! சுயநலத்துக்கு நீ அடிமைப்படவில்லை! அது தான் உனக்கும் உனது தொண்டுக்காக எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இடையே ஒரு வித்தியாசம். இது பெரி (19-ம் பக்கம் பார்க்க)

இப் பத்திரிகை 522, காலி வீதி, கட்டுபெத்தை, மொறட்டுவை என்னும் தபால் முகவரியையுடைய 'எழில் கூட்டமைப்பிற்காக' அல்வாய் தெற்கு செல்லத்துரை செல்வராசா அவர்களால், 69/3, டாம் வீதி, கொழும்பு-12 இல் உள்ள கரேஷ் அச்சகத்தில், அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.